

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

III. De Confirmationis Sacramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](#)

consecrat. dist. 4. eadem tradunt : Sanctus item Leo Magnus epist. 35. ad Leonem Ravennatem , cap. 1. eadem sancit , & allegatur can. Cum itaque, de consecrat. dist. 4. Sanctus Gregorius lib. 12. epist. 31. ad Felicem Episcopum Siciliae , circa med. ita scribit : De dedicationum vero Ecclesiarum dubitatione , super qua inter cetera nos consuluisti , hoc vos ritè tenere debetis , quod nos ab Antecessoribus nostris tradidimus accepimus , id est quoties tam de Baptismo aliquorum , vel de Confirmatione , quam de Ecclesiarum consecratione dubitatio habetur , & nec scriptis , nec testibus certaratio habetur , surum baptizati , vel confirmati , sive Ecclesia consecrata sint , ut baptizentur tales , vel confirmantur , atque Ecclesia canonice dedicentur , ne talis dubitatio Fidelibus ruina fiat : quoniam non monstratur iteratum , quod certis indiciis non ostenditur ritè per alium . Eodem spectant can. Solemnitates , de consecr. dist. 1. Et can. Presbyteri , dist. 68.

C A P U T III.

De Confirmationis Sacramento.

I. U id conferat Confirmationis Sacramentum , tradit Pontifex Melchiades can. Spiritus Sanctus , de consecr. dist. 5. Spiritus Sanctus , qui super aquas Baptismi salutifero descendit in ipsis , in Fonte plenitudinem tradit ad innocentiam , in Confirmatione augmentum praefat ad gratiam . Et quia in hoc mundo tota etate victuris , inter invisibles hostes & pericula gradendum est , in Baptismo regeneramur ad vitam , post Baptismum confirmamur ad pugnam : in Baptismo abluimur , post Baptismum roboramur . Id commune inter se habent Ecclesia Sacra menta , ut dignè suscipientibus gratiam conferant habitualem , & præterea convenientibus occasionibus & temporibus gratias quasdam actuales , sive specialia quædam auxilia ad peculiares singulorum Sacramentorum fines pertinentia , que dici solent gratiae Sacramentales , cujusmodi sunt in Confirmatione prævenientia quædam , & concomitantia auxilia ad Christi fidem constanter profitandam : idque significatur per sacri unctionem Chrismatis ex oleo bal- samoque compositi , quasi quæ luctatores corroboret , & cor hominis ad pugnam animet atque confortet .

II. In canone Ut jejunii , de consecr. dist. 5. prescribitur , ut jejuni accedant qui sunt confirmandi , & dimoneantur ut prius confiteantur de dicta . Neutrū tamen est ab aliis necessarium ; consuetudo enim passim invaluit ut differatur hoc Sacramentum post horas pomeridianas , atque etiam post vespertinam horam . Et præterea ille sufficienter est dispositus , qui

qui nullius est sibi conscientia mortalium culpe; atque ubi conscientia esset mortalium culpe, sufficere potest si conteratur, quia de sola perceptione venerabilis Eucharistiae precipit confessionem praemitti. Concil. Trident. sess. 13, cap. 7. Ideoque d. can. *Ut jejunii*, non precipit confessionem confirmandis, sed solum ait esse monendos ad confessionem.

III. Jubet can. *Non plures*, 101. de consecr. dist. 4. ut unicus sit susceptor confirmati, seu vir, seu mulier. Et can. *In baptismate* 102. ibid. statuit, ut nemo suscipiat confirmandum, nisi sit ipse confirmatus. Et contrahitur a suscipiente in Confirmatione spiritualis cognatio, quae potest esse matrimonii contrahendi impedimentum dirimens.

IV. Ordinarius Confirmationis minister est solus Episcopus, can. *De his vero*, & can. *Manus quoque*, de consecr. dist. 5. Sic definit Concilium Trident. sess. 7. de Confirm. can. 3. Probatur Act. 8. ubi ad Samaritanos dudum baptizatos mitti quosdam de Apostolis oportuit, qui baptizatis per manuum impositionem Spiritum Sanctum conferrent. Attamen simplex Sacerdos ex magna & urgente causa cum Summi Pontificis immediata delegatione conjuncta potest fieri Confirmationis minister extraordinarius: Sanctusque Pontifex Gregorius Magnus lib. 3. epist. 26. hanc permisit pontificem Presbyteris Sardinie: & habetur in can. *Pervenit*, dist. 95. In Decreto quoque Eugenii IV. quod est ad finem Concilii Florentini, habetur, posse aliquando per Summi Pontificis dispensationem, cum rationabili & urgente causa, simplicem Sacerdotem chrisimare Episcopo consecrato administrare hoc Sacramentum. Idem docet S. Thomas. Allegantur ad hoc ipsum antiqui Commentatoris, sub nomine Sancti Ambrosii, verba ista in cap. 4. ad Ephes. *Apud Aegyptios confirmant Presbyteri, si non sit Episcopus.* Quidam tamen explicant hunc locum de ceremoniali Chrlimatione quae Baptismo solet adhiberi.

V. Sciendum est enim, non licuisse olim simplici Sacerdoti quemquam linire chrismate, immo neque baptizare, nisi jubente, aut procul absente Episcopo, & aliqua urgente necessitate: aperteque ait can. *Omnis tempore* 24. de consecrat. dist. 4. *Presbyter vero presente Episcopo non signet infantes, nisi ei fuerit ab Episcopo praeceptum: nec liceat Presbytero prius Episcopo intrare in Baptisterium.* Et Concilium Toletanum primum can. 20. item que Arausicanum cap. 2. & Innocentius I. epist. 1. §. 6. decernunt Presbyteros ex venia Episcopi, aut ex necessitate premente, dum Episcopus absens, posse alios chrisimare inungere. Sanctus quoque Leo Papa epist. 88. sub fin. ita dicit: *Sed neque coram Episcopo licet Presbyteris in Baptisterium introire, nec presente Antistiti infantem ingerere, aut signare.* Quae loca omnia intelligenda sunt non de Confirmationis unctione, sed de unctione baptizatorum, qui consignandi erant adhibita chrismatis unctione in vertice. Istam enim confirmandi potestatem solus Papa concedere Sacerdoti potest, neque ulla tenus potest hoc jus alteri, qui non sit Episcopus, delegare nisi (ut

(ut decernit Eugenius Papa IV. in Decreto Unionis) ex rationabili & ur-
gente admodum causa.

V I. Quin etiam ne ipse quidem Papa potestatem habet committendi simplici Sacerdoti Chrismatis sacri confectionem seu consecrationem, sed necessarium est fuisse ab Episcopo confectionum Chrisma, quo usurpatione est Sacerdos ab ipso Papa delegatus ad Confirmationis Sacramentum. Si fatus fiat, nullum erit Sacramentum. Sanctus enim Papa & Martyr Fabianus tradit, Jesum Christum in ultima cena docuisse Apostolos ritum Chrismatis conficiendi, eodemque Christi Domini instituto conficiendum ab Episcopis Chrisma esse feriā quintā majoris Hebdomadæ. Sanctus præterea Dionysius in sua Ecclesiastica Hierarchia ritum & confectionem exponens sacri Chrismatis, aperte tradit, esse ab Episcopo consecrandum. Concilium Toletanum I. cap. 20. statuit à solis Episcopis esse Chrisma conficiendum. Præallegatum Eugenii I V. Decretum ea quæ sunt de singulorum Sacramentorum essentia pertractans, ait Confirmationis materiam esse Chrisma ex oleo & balsamo ab Episcopo benedictum. Et subinde monens, fuisse nonnunquam ab Apostolica Sede urgente ex causa dispensatum, ut posset Sacerdos confirmare, eo tamen ipso casu exigit ut adhibetur Chrismi ab Episcopo Benedictum. Quam Episcopalem Chrismatis confectionem esse de Confirmationis essentia, afferit S. Thomas 3. P. q. 72. art. 3. & cum eo communis Doctorum consensus. Existimant tamen nonnulli, balsami admixtionem non requiri ad hujus Sacramenti essentiam, sed esse tantum de p̄c. adducti p̄cipue autoritate cap. 1. de sacra unct. ubi interrogatus I. centius Papa III. de illo qui fuerat in Confirmatione non Chrismate, sed oleo solo delibutus, responderet nihil ibi iterandum esse, sed caute supplendum id quod fuerat incaute p̄terminsum. Ita censem Cajetanus in d. q. 72. Sancti Thomas, & Navarra Manual. cap. 12. num. 8.

V I I. Formam Confirmationis istam tradit præallegatum Eugenii ad Armenios Decretum: Signo te signo crucis, & confirmo te christinante saluis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Multorum persuasio est, Apostolum vel ad formam, vel ad effectum Sacramenti hujus alludere 2. Cor. 1. ubi dicit: Qui autem confirmat nos in Christo vobiscum, & qui unxit nos Deus, & qui signavit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.

V I I I. Questionem movet S. Thomas d. quæst. 72. art. 8. utrum debeat hoc Sacramentum omnibus fidelibus conferri? Et affirmativè responderet. 1. Quia Actuum 2. omnes qui erant in eadem cum Apostolis domo accepere Spiritum Sanctum: per eam verò dominum Ecclesia significabatur. 2. Quia sicut natura quos generat intendit ad perfectum statum deducere, ita Dei & Ecclesia quos genuerunt per Baptismum, intendunt per Confirmationem ad statum perfectum adducere: quod fit per Confirmationem, attingente Urbano Papa I. can. 1. de consecrat. dist. 5. his verbis: Omnes fideles

M m per.

per manus impositionem Episcoporum Spiritum sanctum post Baptismum accipere debent, ut plenè Christiani inveniantur. Ex multis sane veterum testimoniorum compertum habemus, quoties citra urgentem necessitatem solenniter baptizabantur catechumeni, morem fuisse, ut statim à Baptismo confirmarentur per impositionem manus ab Episcopo; & subinde Sacramento Eucharistiae communicarent, etiam infantes ipsi recens baptizati, ut ex S. Cypriano liquet in libro de lapis.

X. Quā verò etate conveniens sit baptizatos confirmari, præstat audire, & sequi monitum Catechismi Romani sic docentis: *Illud etiam observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari; sed minus tamen expedire hoc fieri antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus expectandus non videatur, usque ad septimum differre hoc Sacramentum maxime convenit.* Catechismo astipulatur ratio, quia facile contingit ut plerumque infantes, quin etiam ipsi eorum parentes suscepti hujus Sacramenti recordationem nullam habeant post aliquot annorum decursum, nutentque inter duo pericula, vel non providendi de hoc suscipiendo Sacramento, vel illud per oblivionem iterandi, quod nullatenus fas est iterare. Non enim solent Confirmaciones in acta referri, ut solent Baptismi & Matrimonia, quia major obstat difficultas in promiscuo multorum confirmandorum concurru.

X. Cum dicat Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 4. de reform. Primâ Tonsurâ non initientur qui Confirmationem non sibi erint; quærunt Doctores, an si fecus fiat, incurrit mortalis culpa. Et quidem communiter negant de mortali, & concedunt de veniali, quia nullum hic verbum exprimitur, quo strictum preceptum imponatur. Ita quoque ulterius sentiunt, etiam ulterius progrediendo ad Ordinum collationes, modò contemptus absit, Navarra cap. 22. num. 9. Candelabrum Aureum de Confirmatione num. 41. Victoria de Sacramento Ordinis num. 232. Suarez in 3. p. quæst. 72. art. 8. disp. 38. lect. 1. Coninch de Confirmatione art. 8. num. 90. & 91.

C A P U T IV.

De venerabili Eucharistia Sacramento.

I. **E**UCHARISTIA duplēcē habet rationem, & Sacramenti, & Sacrificii; sed non constituitur sub ratione Sacramenti nisi per Sacrificium: ut enim existat hoc Sacramentum, prærequiritur consecratio; ipsa vero consecratio est ipsummet Sacrificium, quo Christus immolatur